

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010086
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122010086.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.LM, MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. apríla 2023, v trestnej veci ods. A. B., o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/5/2022 zo dňa 22. novembra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/5/2022 zo dňa 22. novembra 2022 bol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku a § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C., okr. A., prechodne bytom C. XXX, okr. A., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Košice I. zo dňa 29.06.2020, sp. zn. 5Tk/1/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.10.2021, sp. zn. 8To/80/2020 v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť prokurátor, ktorú neskôr písomne odôvodnil tým, že okresný súd o žiadosti o podmienčne prepustenie už raz konal, kde uznesením sp. zn. 3PP 5/2022 z 24.03.2022 žiadosť o podmienčne prepustenie zamietol. Uvedené rozhodnutie bolo na podklade sťažnosti odsúdeného zo strany Krajského súdu v Prešove uznesením sp. zn. 6Tos 17/2022 z 21.06.2022 v podstate ako predčasne vydané zrušené, pričom prvostupňový súd po vrátení veci vykonal dokazovanie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia nadriadeného súdu. Napriek skutočnosti, že nedošlo k zmenám v hodnotení odsúdeného (nepribudli mu žiadne ďalšie disciplinárne odmeny) a napriek tomu, že nedošlo ani ku zmene skutočnosti, ktorými senát v skoršom zamietajúcom (neskôr zrušenom) rozhodnutí odôvodňoval svoje vtedajšie rozhodnutie, pričom jedinou skutočnosťou odlišnou bola tá, že odsúdený na VZ ako aj v rámci záverečného návrhu dňa 22.11.2022 vyjadril ľútosť nad svojim konaním, žiadosti o podmienčne prepustenie vyhovel, t.j. rozhodol úplne opozitne ako predtým (3 PP 5/2022) dňa 24.03.2022. Pri skúmaní splnenia materiálnej podmienky je povinnosťou súdu prihliadať aj na povahu spáchaného trestného činu. S prihliadnutím na to, že v prípade odsúdeného sa nejedná iba o menej závažnú trestnú činnosť vo forme prečinu je treba k posudzovaniu dôvodov na podmienčne prepustenie pristupovať obozretnejšie. Nesporným faktom je to, že za celú dobu výkonu trestu vrátane započítania väzby cca. 7 rokov je u odsúdeného evidovaných 7 negatívnych poznatkov oproti 4 disciplinárnym odmenám. Aj samotný ústav (vo svojej správe) konštatuje len čiastočné splnenie podmienok na podmienčne prepustenie a odporúča jeho podmienčne prepustenie s dohľadom. Následne prokurátor cituje z odôvodnenia napadnutého uznesenia týkajúce sa dôvodov, pre ktoré okresný súd podmienčne prepustil odsúdeného. Prvostupňovému súdu boli tieto skutočnosti (na ktoré poukázal vo svojom v poradí druhom rozhodnutí) známe už v čase vydania prvého (zrušeného) rozhodnutia. Vyhodnocoval ich však diametrálne odlišne aj s poukazom na osobu odsúdeného, a tým

bez akéhokolvek racionálneho zdôvodnenia de facto v celom rozsahu znehoval, resp. poprel svoje myšlienkové pochody vyjadrené na str. 4-5 v svojom prvom (zrušenom) rozhodnutí. Tomuto rozhodnutiu (3PP 5/2022 z 24.03.2022) však zo strany sťažnostného súdu nebola explicitne vytykaná jeho vecná nesprávnosť, ale „len“ predčasnosť. Aj napriek tomu, že zo strany prokuratúry vykonanie takéhoto dôkazu nebolo navrhované, pokiaľ prvostupňový súd po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie mienil po doplnenom dokazovaní za fakticky nezmenených okolností rozhodnúť diametrálne odlišne a teda žiadosti odsúdeného vyhovieť, nič nebránilo súdu ex offo doplniť dokazovanie (nad rámec toho čo mu prikázal nadriadený súd) aj o znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, ktorý by mohol kompetentne zodpovedať aj otázku stupňa prevýchovy odsúdeného. Súd vo svojom rozhodnutí sa vôbec nezaoberal, resp. sa nevysporiadal s nekritickým postojom odsúdeného B. v kontexte argumentácie súdu v jeho predošlom (zamietajúcom) uznesení svedčiacou v neprospech podmiennečného prepustenia z VTOS. Nijak vo svojom v poradí druhom (prepúšťacom) rozhodnutí nezdôvodnil prečo aj napriek vágnemu postojom odsúdeného (vyjadrenom zo znenia jeho žiadosti o PP, na VZ uskutočnenom pred prvým rozhodnutím súdu) svedčiaceho o jeho neuvedomení si pocitu zodpovednosti a viny, opakovanom páchaní závažnej ekonomickej trestnej činnosti uzavrel, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z uvedených dôvodov má prokurátor za to, že uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 3 PP 5/2022 je potrebné zrušiť, a preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 3 PP/5/2022 zo dňa 22.11.2022 o podmiennečnom prepustení a rozhodol vo veci sám, že odsúdeného podmiennečne neprepúšťa na slobodu, eventuálne pokiaľ sa nadriadený súd stotožní s prvostupňovým súdom v otázke splnenia materiálnej podmienky, má za to, že vzhľadom na povahu trestného činu a kolísavé správanie odsúdeného, je potrebné prvostupňové rozhodnutie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zmeniť a odsúdenému uložiť probačný dohľad v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia na dobu 2 rokov a uložiť mu tiež primerané povinnosti - povinnosť zamestnať sa, oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať a tiež povinnosť hlásiť sa u probačného a mediačného úradníka v určených lehotách.

Z vyjadrenia odsúdeného k sťažnosti prokurátora vyplýva, že tam uvádzané skutočnosti nepovažuje za pravdivé, nakoľko došlo k zmenám a to v pozitívnom smere, kde mu do hodnotenia pribudli ďalšie odmeny. Namietá, že zákon o výkone trestu odňatia slobody používa inštitút negatívneho poznatku, na čo poukazuje prokurátor, len pre interné potreby a vôbec sa nemá používať pri hodnotení odsúdených. Taktiež mu bolo od príslušníka ZVJS vysvetlené, že záver o čiastočnom splnení podmienok na podmiennečné prepustenie s dohľadom sa robí z dôvodu, že ak by sa podmiennečne odsúdený dopustil na slobode trestného činu, aby to ústavu nemohol nikto vyčítať, lebo bol prepustený len čiastočne. Celé odôvodnenie sťažnosti je tendenčné a voči jeho osobe zaujaté. Taktiež pred každým vyhodnotením odsúdeného na podmiennečné prepustenie sa tento podrobuje pohovoru z viacerým odborníkmi, ktorí sa vyjadrujú k hodnoteniu. Nie je ani pravdou, aby okresný súd nezdôvodnil, prečo možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Má za to, že sťažnosť prokurátora treba zamietnuť a prepustiť ho do riadneho rodinného života.

Na základe tejto sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil pritom, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Prvostupňový súd na verejných zasadnutiach vykonal dokazovanie a to aj v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia nadriadeného súdu a následne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení tak formálnej podmienky, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby výkonu trestu, ako aj po splnení materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie sa odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Na základe zisteného skutkového stavu mal prvostupňový súd za zrejmé, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a teda odsúdený vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. Formálna podmienka na podmiennečné prepustenie bola splnená dňa 17.09.2021. Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok, okresný súd mal za to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený svojím správaním preukázal, že povinnosti si vie plniť aj nad rámec toho, čo sa od neho vyžaduje a vo výkone trestu sa aktívne zapájal do spoločenského, športového a pracovného života v ústave a dokonca bol aj aktívnym členom samosprávy. Správanie sa odsúdeného počas doby výkonu trestu odňatia slobody je charakterizované počiatočným kolísavým správaním odsúdeného, kde napriek viacerým negatívnym poznatkami zo

začiatku výkonu väzby a neskôr trestu vidno výrazné zlepšenie trendu v správaní sa odsúdeného, kde už niekoľko posledných rokov sa prejavuje len v dobrom svetle, čo preukazujú ukladané disciplinárne odmeny. Kolísavé správanie zo začiatku tak súd prvého stupňa prisudzoval skutočnosti, že odsúdený bol vo výkone trestu po prvýkrát a na tieto podmienky si odsúdený zvykal dlhší čas. Vychádzajúc z uvedeného hodnotenia sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody správal slušne a disciplinovane, v súlade s ústavným poriadkom, rešpektujúc authority ústavu. Uvedené, ako aj ďalšie časti hodnotenia nasvedčujú tomu, že odsúdený vie svoj voľný čas tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si vytvoril predpoklad po výkone trestu sa riadne zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Voľný čas dokonca využil na získanie ďalšieho vzdelania. Okresný súd mal za preukázané, že odsúdený to so svojou nápravou myslí vážne a dáva odsúdenému jedinečnú možnosť preukázať, že príkladný život, ktorý viedol posledné roky vo výkone trestu vie dodržiavať aj mimo múrov ústavu na výkon trestu a svoj život si zariadi tak, aby bol pozitívnym príkladom pre ostatných. Vzhľadom na dĺžku uloženého trestu a závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa dopustil prvostupňový súd učil primerané dlhú skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Dlhá skúšobná doba bude odsúdeného dostatočne motivovať k vedeniu riadneho života a zároveň tým ochráni spoločnosť od páchania ďalšej trestnej činnosti odsúdeným.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že ods. A. B. sa vo svojej žiadosti domáha podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nakoľko už vykonal zákonom stanovenú dobu, po ktorej mu vzniká nárok na podmiennečné prepustenie.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice I. zo dňa 29.06.2020, spisová značka 5Tk/1/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.10.2021, sp. zn. 8To/80/2020 za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Ako to už bolo skôr konštatované, podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkon, a preto by mala byť umožnená len odsúdeným, u ktorých je reálny predpoklad, že uložený trest splní svoj účel aj bez potreby jeho celého výkonu v ústave. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy odsúdeného a jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov sťažnostnému súdu okrem iného vyplýva, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo hodnotené kladne a na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmenený bol 4-krát, potrestaný nebol. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený v domácej réžii ústavu ako pomocný upratovač, kde dosahoval dobré pracovné výsledky. Z uvedeného pracoviska bol vyradený zo zdravotných dôvodov. V súčasnosti nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Kladne je hodnotený jeho prístup k plneniu povinností zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného pri realizácii rôznych čistiacich a upratovacích prácach. Ako predseda samosprávy sa zúčastňuje aj pri organizácii týchto činností a je nápomocný personálu oddelenia. Vzhľadom na resocializačnú prognózu konštatujú čiastočné splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúčajú ho podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom.

Pri skúmaní materiálnych podmienok posudzovaných pri podmiennečnom prepustení odsúdeného A. B. je potrebné uviesť, že tento bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pričom vo štyroch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a zvyšné odsúdenie si v súčasnosti odpykáva, pričom je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. Jeho hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody v súčasnej dobe nevykazuje už také skutočnosti, na základe ktorých by mohol krajský súd v terajšom štádiu rozhodovania dospieť k záveru, že odsúdený po svojom podmiennečnom prepustení nebude viesť riadny

život. Podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený svojím terajším správaním vo výkone trestu odňatia slobody, zapájaním sa do aktivít organizovaných personálom oddelenia a plnením si svojich povinností, preukázal taký stupeň polepšenia, že od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Nemožno tiež ponechať bez povšimnutia, že odsúdený po rozhodnutí okresného súdu zo dňa 24.03.2022 získal ďalšiu disciplinárnu odmenu a súčasne úspešne absolvoval záverečnú skúšku (17.06.2022) študijný odbor 2477 F 00 obrábanie kovov, čo taktiež svedčí o určitej zmene životných postojov odsúdeným, ktorý sa aj takýmto spôsobom, teda zvyšovaní odborných znalostí a zručností, po svojom podmieničnom prepustení môže úspešnejšie etablovať na pracovnom trhu a týmto sa vyvarovať prípadnému páchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky okresného prokurátora, krajský súd k nim uvádza nasledovné. Sťažnostný súd v zhode s názorom okresného súdu má tiež za to, že odsúdený už preukázal taký stupeň polepšenia, že je ho možné podmienične prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. V danom prípade je potrebné tiež uviesť, že pri podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa preskúmava, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Podľa názoru krajského súdu tomu tak v súčasnosti je. Aj z komentárov týkajúcich splnenia podmienok na podmieničné prepustenie vyplýva skutočnosť, že súd má pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení diskrečnú právomoc, čo neznamena, že súd môže pri podmieničnom prepustení rozhodovať svojvoľne a arbitrárne. Z práva na spravodlivý proces, ktoré je súčasťou práva na súdnu a inú právnu ochranu, vyplýva, že súdy v právnom štáte musia rozhodovať o podmieničnom prepustení predvídateľne a presvedčivo. To znamena, že ak súd prišiel k záveru, že odsúdený splnil podmienky, teda preukázal polepšenie, a možno od neho očakávať, že povedie riadny život, resp. vykonal predpísanú časť trestu, súd nemôže ponechať odsúdeného vo výkone trestu s argumentom, že je potrebný ďalší výkon napriek splneniu podmienok. Ak zákon pokladá vykonanie polovice (dvoch tretín, troch štvrtín atď.) trestu za postačujúce, súd nemôže, ak sú naplnené materiálne podmienky na podmieničné prepustenie, tvrdiť opak. To znamena, že súdy musia preskúmať všetky okolnosti relevantné pre posúdenie naplnenia formálnej podmienky a materiálnych podmienok podmieničného prepustenia, tieto vyhodnotiť v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov a následne presvedčivo odôvodniť, prečo zákonné podmienky na podmieničné prepustenie sú naplnené (v takom prípade súd môže odsúdeného podmienične prepustiť) alebo prečo nie sú naplnené (v takom prípade súd môže zamietnuť žiadosť o podmieničné prepustenie). Taktiež trestná minulosť nesmie byť hodnotená mechanicky, ale treba posúdiť, aká dlhá doba uplynula od spáchania trestnej činnosti, z akých dôvodov prišlo k jej spáchaniu a pod. Súčasne ani povaha a závažnosť trestnej činnosti, pre ktorú sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, a predchádzajúca trestná činnosť nesmú byť jedinými kritériami, ktoré súd pri rozhodovaní o naplnení materiálnej podmienky podmieničného prepustenia posudzuje. Ide o kritériá, ktoré je potrebné hodnotiť komplexne s inými uvedenými kritériami, nie izolovane.

Krajský súd pritom nedospel k záveru, aby napadnuté uznesenie okresného súdu bolo arbitrárne alebo svojvoľné. Prvostupňový súd logicky a argumentačne presvedčivo uviedol, čo ho viedlo k záveru o splnení všetkých formálnych a materiálnych podmienok na podmieničné prepustenie odsúdeného A. B.. K prokurátorom zmieňovaným negatívnym poznatkom je nutné uviesť, že pri nich je potrebné primárne zistiť za čo boli uložené, pričom ani z hodnotenie ÚVV a ÚVTOS nevyplývajú také skutočnosti, že by tieto negatívne poznatky (napr. nedodržanie zásad jednotnej úpravy zovňajšku, nosenie nepovolenej civilnej obuvi a pod.) dosiahli takú intenzitu a závažnosť, aby bolo nutné za nich odsúdeného potrestať disciplinárnym trestom. V tejto súvislosti je potrebné reflektovať na celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v jeho priebehu. Inými slovami, ani neplnenie povinností na začiatku výkonu trestu (čo je aj tento prípad) nutne neznamena, že sa odsúdený nepolepšil neskoršie. Pre účely podmieničného prepustenia je možné rozlišovať rôzne fázy adaptácie a to najmä v prípadoch dlhších nepodmieničných trestov odňatia slobody. Riziko recidívy sa nedá vylúčiť nikdy, je nevyhnutné však posúdiť jeho mieru vzhľadom na ďalšie okolnosti prípadu. Odsúdený je vo výkone trestu po prvýkrát a trest odňatia slobody vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate príkladne. Jeho správanie a vystupovanie je hodnotené na požadovanej úrovni a rovnako tak aj jeho „prístup“ počas pracovného zaradenia. Kontakt s rodinou udržiava formou korešpondencie, návštev a telefonátov. Krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti sú aj pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Napokon i ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmienične prepustiť s (probačným) dohľadom. Z hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že uvedené riziko je nízke. Preto je aj podľa názoru

sťažnostného súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody (17.09.2024).

Zároveň bola správne odsúdenému uložená primerane dlhá skúšobná doba (5 rokov), ktorá by mala prispieť k dovŕšeniu nápravy u odsúdeného, ktorý svojím ďalším spôsobom života bude môcť preukázať, či je alebo nie je potrebné vykonať aj zostávajúci, doposiaľ nevykonaný, trest odňatia slobody. Konajúce súdy pri rozhodovaní o splnení podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sú povinné komplexne zhodnotiť stav prevýchovy odsúdeného, jeho správanie sa vo výkone trestu a prognózu vedenia riadneho života. Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, sťažnostný súd v tejto súvislosti tiež skúmal, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či u neho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho zvažil aj závažnosť a povahu zločinu, ktorého sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu ods. A. B. svojím terajším aktívnym prístupom a postojom vo výkone trestu preukázal taký stupeň polepšenia, že je možné v budúcnosti od neho očakávať dodržiavanie zákonom stanovených noriem správania sa a vedenie riadneho života.

K námietke prokurátora ohľadne doplnenia dokazovania aj o znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia zo strany súdu ex offa, keďže to konajúci prokurátor na verejnom zasadnutí nenavrhol, je potrebné zdôrazniť, že zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku môže síce súd vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi, avšak iniciatíva súdu pri vykonávaní dôkazov má svoje hranice a tie končia tam, kde začínajú hranice spravodlivého procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku) a hranice rovnosti strán v konaní pred súdom a kontradiktórneho procesu (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku). Platí teda, že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obžalovaným (odsúdeným). Pri tomto rozhodovaní musí zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Súd nie je partnerom ani pomocníkom prokurátora pri preukazovaní skutkového stavu veci, ale je nestranným riešiteľom sporu medzi štátom a odsúdeným. Bremeno dokazovania je na prokurátorovi a práve prokurátor je zodpovedný za to, či ho v konaní pred súdom unesie. Kontradiktórnosť konania pred súdom totiž znamená, že aktivita pri dokazovaní je v súdnom konaní na stranách a kontradiktórne konanie je konanie dvoch protistrán – prokurátora na jednej strane, a to najmä za situácie, ak strana obžaloby má za to, že odsúdený nespĺňa podmienky stanovené zákonom na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a odsúdeného, príp. jeho obhajcu na strane druhej, ktoré pred súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy. Až ich následné posúdenie je úlohou nezávislého a nestranného súdu. Nič pritom prokurátorovi nebránilo o vykonanie takého dôkazu konajúci súd požiadať, a tento by musel o tomto návrhu, či už pozitívne alebo negatívne rozhodnúť a to aj s príslušným odôvodnením svojho procesného postupu.

Na základe uvedeného, preto záver okresného súdu, že boli splnené podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, je správny a rozhodnutie, ktorým podmiennečné prepustil odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, zodpovedá zákonu. Z týchto dôvodov krajský súd sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.